

Завршна манифестација „Новембар – месец филозофије“ одржана је 3. децембра у просторијама Земунске гимназије, чиме је обележен крај месеца посвећеног филозофији и њеном значају за младе генерације. Овај догађај окупио је ученике, наставнике и госте из различитих сфера друштва, који су својим присуством и доприносима показали колико је филозофија важна за развој критичког мишљења, стваралачког духа и разумевања света. Организатори су се потрудили да креирају богат програм који укључује уметничке, научне и филозофске елементе, а све у циљу популаризације ове важне дисциплине.

Програм манифестације започет је свечаним обраћањем Просветног саветника, г-ђе Ане Божиновић, и председника Српског филозофског друштва г. др Слободана Кањеваца. У својим уводним говорима, обоје су нагласили кључну улогу филозофије у образовању, не само као академске дисциплине, већ и као алата за обликовање карактера и животних вештина код младих. Др Кањевац је посебно истакао како филозофија пружа младима способност да анализирају свет око себе, постављају права питања и трагају за смислом у свакодневним искуствима.

Након уводних обраћања, публици су представљене активности које су професори филозофије Зорица Перовић, Виолета Милковић и Војислава Латинчић реализовали заједно са ученицима током целог месеца. Посебан сегмент манифестације био је посвећен уметничком изразу и едукативном пројекту који је повезао различите наставне предмете са филозофијом. Ученици су креирали и снимили филм који је публици приказао филозофске дилеме на начин који је разумљив и инспиративан за њихове вршњаке. Филм су режирали и реализовали ученици Војин Прокопијевић, Елена Адамовић и Ања Стојаковић у програму „сир сир“, а његово приказивање изазвало је аплаузе и позитивне коментаре. У њему су се ученици бавили питањима слободе, етике и одговорности, показујући како се филозофска питања рефлектују у свакодневном животу као и начинима на које се поља математике и филозофије међусобно допуњују, анализирајући радове великих мислилаца као што су Питагора, Талес и Декарт. Циљ овог пројекта био је да прикаже како апстрактне идеје математике имају своје корене у филозофским принципима, чиме су ученици научили да повезују различите области знања и развијају интердисциплинарни приступ учењу. Њихов рад није био само едукативан, већ и уметнички упечатљив, чиме су доказали да филозофија има место и у модерним уметничким формама.

У наставку програма, посебну пажњу привукла је маестрална изведба Рахмањиновог „Музичког момента No 4“ на клавиру, у извођењу ученика Марка Гајића. Његова музикалност и техничка прецизност унели су додатну димензију у манифестацију, јер су кроз уметност публика и учесници могли да осете дубину филозофских идеја које се баве лепотом, хармонијом и узвишеним емоцијама. Овај музички тренутак послужио је као савршени увод у следећи сегмент – гостовање Милана Буквића, трагача из популарног квиза „Потера“.

Милан Буквић је кроз интервију са ученицом Кристином Томовић поделио своја размишљања и искуства, пружајући присутнима увид у начин на који усваја и користи своје огромно знање из разних области. Милан, трагач из популарног квиза „Потера“, објашњава да је за успешно памћење великог броја информација из различитих области неопходна одређена биолошка предиспозиција, али и неисцрпна радозналост. Што се тиче времена које посвећује учењу, Милан истиче да је то процес који никада не престаје, а да када говоримо о „квизашким“ питањима, често се ради о наизглед тривијалним

детаљима који могу бити пресудни. Као пример, он наводи податак из домаће серије Породично Благо где је питање било везано за то колико је пива заредом попио Ђоша, лик из серије. Ипак, на питање да ли постоји неко квизашко питање које му је остало у сећању и о коме и данас размишља, Милан одговара да оно непостоји и да су сва „квизашка“ питања везана за изоловане чињенице које немају дубље значење, а да њихова вредност долази до изражаја само у тренутку када се искористе и да су то подаци који се складиште све док не дође тренутак да се примене. Говорећи о мотивацији за стално ширење знања, Милан наглашава да учење и образовање заједно захтевају велики напор и одрицања што повезује са „монашким“ начином живота. Трагач такође говори да дубља интроспекција и стремљења о све већој спознаји света нису за свакога, јер могу довести до емоционално исцрпљујућих стања, па чак и до психотерапије.

У оквиру годишње манифестације, у сарадњи са г. проф. др Војиславом Клочаром на часовима ликовне културе израђени су радови са приказима филозофа. Кроз израду радова, ученици не само да истражују историју филозофије, већ уче и о важности филозофских идеја, њиховом утицају на друштво и културу, као и о томе како се те идеје могу визуелно интерпретирати и пренети на подлогу, чиме се ствара мост између апстрактног и визуелног. Поред интервијуа, ученица Кристина Томовић се истакла и својим уметничким радом, поклонивши школски минијатурне портрете филозофа Талеса, Хераклита, Жан Жак Русоа, Томаса Хобса, Јохан Готлиб Фихтеа, Демокрита и Анаксимена. Током организоване екскурзије у Грчку, ученици су добили задатак да на Акропољу сниме кратке видео-снимке у којима изговарају цитате одређених филозофа које су претходно извукли на часу филозофије у школи. За ученике који нису присуствовали екскурзији, организована је активност у Народном музеју Србије, где су ученици на слични начин повезали филозофске идеје са културним наслеђем.

На крају програма, г. др Александар Стевановић, председник Секције наставе филозофије, одржао је инспиративан говор о значају филозофије где је нагласио да филозофија није само теоријско проучавање, већ практична дисциплина која нас учи како да правилно мислимо, постављамо питања и разумемо свет око себе.

Манифестација је завршена коктелом, током којег су ученици, професори и гости размењивали утиске о програму. Атмосфера је била испуњена осмесима и похвалама, што је само потврдило успех догађаја. Коментари присутних истакли су значај оваквих иницијатива за образовни систем, јер оне инспиришу младе да се посвете филозофском размишљању и примене га у свакодневном животу.

Кроз ову манифестацију, филозофија је изашла из оквира учионице и постала део шире заједнице, пружајући младима алате за анализу, разумевање и обликовање света у коме живе. Она их учи како да размишљају о важним питањима, развијају своје идеје, теже ка оригиналности, и како да буду отворени за различите перспективе. Због тога су овакви догађаји не само значајни, већ и неопходни, јер обликују будуће генерације и помажу им да створе смисленији и праведнији свет.